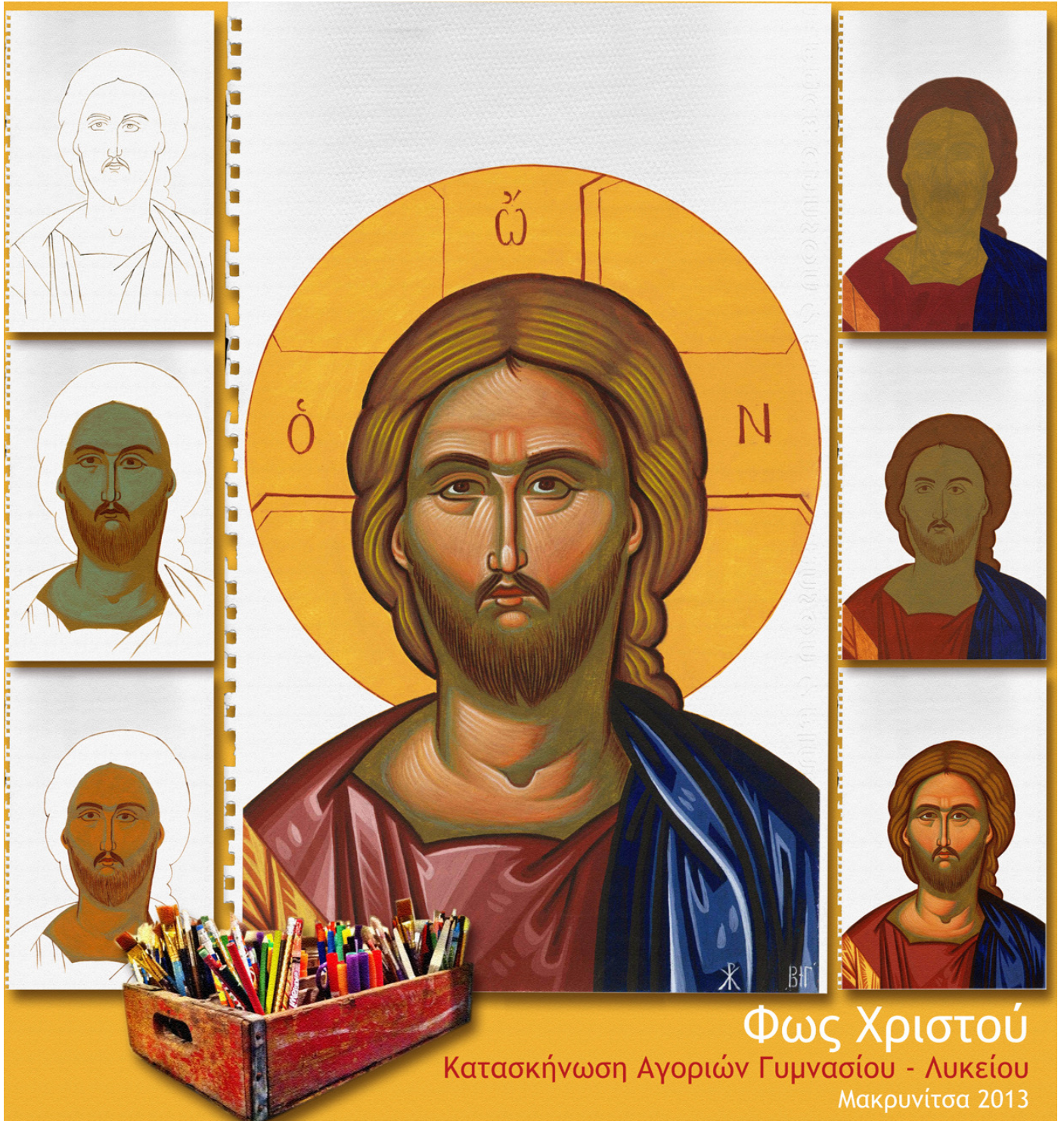

Ιερα Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Ἄξιον Ἐστί
Κατασκηνώσει Ἀγοριῶν Γυμνασίου – Λυκείου

Μακρυνίτσα 2013

Ύμνος της ομάδας της Διακονίας

Στο Δείπνο τους το μυστικό
- ώρες μετράει απ' το Σταυρό -
πώς ταπεινά να αγαπάν
ξανά ο Χριστός τους δείχνει!

Τα χέρια Του θεική στοργή
του αρνητή του μαθητή
τα πόδια πλένουν που θα παν
στης προδοσίας τη δίνη.

Τα χέρια Σου που ανοίγουν στο Σταυρό
που είν' αγκαλιά για κάθε ξεπεσμό
να τα φιλήσω όπου η πληγή
απ' την Αγάπη την πολλή,
η Αγάπη Σου η πολλή!

Στο Δείπνο Σου το μυστικό
δάκρυα δως μου Σου ζητώ
δάκρυα να καίνε σα φωτιά
μ' αυτά να με ξεπλύνεις!

Στο Δείπνο Σου το μυστικό
κάνε με, Κύριε, κοινωνό
Φως να μεθύσω και χαρά
χαρά Εσύ μόνο δίνεις!

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας της Βάπτισης

Ήρθε η ώρα να 'Ναι δω
καρτερούσε ο Ιωάννης
το 'ξερε κι ο Ιορδάνης και γυρνά!

Άνοιξε ο Ουρανός
Περιστέρι κατεβαίνει
του Θεού η Φωνή ακούγεται ξανά!

Είναι εδώ ο Χριστός
κι όλα ντύθηκαν με Φως
είναι η Βάπτιση η αρχή στο Τέλος...
Απ' τη γη για Ουρανό
είναι ο δρόμος ανοικτός
το κλειδί έχει αφήσει από τότε δω!

Σε πορεία μακρινή
η αρχή είναι ευλογημένη
σαν στην Εκκλησία μπαίνει μια ψυχή!

Τί Μυστήριο ειν' αυτό
τα «παλιά» πώς τα ξεπλένει
το νερό πηγή που γίνεται για Φως!

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας της Ανάστασης

Τέτοιος Σταυρός πώς αντέχει Αυτόν που κρατά
τί σκοτάδι που ζεις Γολγοθά!
Μα η Ανάσταση αρχίζει απ' τα σκοτεινά, σαν τη μέρα ξανά!
Έρθε ο Χριστός και το βράχο τον κύλησε
κι έλαμψαν όλα με Φως!

Νέα Ζωή, να το θυμάσαι,
μόνο μ' Ανάσταση αρχίζει ξανά
κι όμως πρέπει κι αυτό να μην φοβάσαι
να αντέξεις πάλι πιο πριν το Σταυρό!

Είναι ο Σταυρός δουλεμένος για κάθε ψυχή
για ν' αντέχει, όσο πάει η ζωή...
Ο Θεός πώς σκαλίζει στην κάθε μορφή, σαν σε πέτρα ακριβή...
Μα είναι χαρά όταν βρεις έναν άνθρωπο
αναστημένο στο Φως!

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας της Μεταμόρφωσης

Θαύμα η έρημος διψάει
στο Θαβώρ χωράει
Ο Ουρανός- όλα Ουρανός.

Θαύμα που μεταμορφώνει
Χάρη αλλοιώνει
τα θαμπά κάνει φωτεινά. Φωτεινά!

Θαύμα κι η ψυχή γυρεύει
χρόνια αλητεύει
ψάχνει Φως- να' ταν όλα Φως!

Θαύμα που μεταμορφώνει
Χάρη αλλοιώνει
τα φθαρτά - άφθαρτα ξανά! Άφθαρτα!

Να αλλάζαμε τα γκρίζα
με το Φως Σου Λυτρωτή!
Το Θαβώρ ειν' η ελπίδα
στο Σταυρό πως δε τελειώνει η ζωή!
Να αλλάζαμε συνήθεια
να αλλάζαμε ζωή!
Το Θαβώρ θα 'ταν αλήθεια
και για εμάς, Χριστέ μου, κάθε στιγμή.

Φως ανέσπερο, Θαβώρειο
αγάπη δίχως όριο
και γιατί - να 'ξερα γιατί!

Φως που ανοίγει χαραμάδα
μέσα στη ζαλάδα
δες ψυχή, εδώ είναι η Ζωή!

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας της Γέννησης

Η γη δίνει το σπήλαιο
ο Ουρανός τ' αστέρι
κι οι μάγοι δώρα σαν κι αυτά
που πρόπουνε σε Βασιλιά
φερμένα απ' άλλα μέρη.

Τα ζώα Του δίνουν ζεστασιά
νανούρισμα οι Αγγέλοι.
Στο νεογέννητο Χριστό
να 'βρισκα κάτι να μπορώ
να δώσω που να θέλει.

Φάτνη την καρδιά
ετοιμάζω για Σένα αγκωνάρι.
Έλα, Βασιλιά
Φως στο μέσα μου φέρε σκοτάδι (δεις).

Στέκει Βουβός ο Ιωσήφ
θαυμάζει η Θεοτόκος,
να σμίξει η γη κι ο Ουρανός
για να κατέβει ο Θεός
έγινε αυτή ο δρόμος.

Η Βηθλεέμ ξανάνοιξε
για την Εδέμ τις πύλες
Μέσα στο Χρόνο ο Άχρονος
σε μια σπηλιά ο Αχώρητος
γύρεψες και μας βρήκες.

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας της Ανάληψης

Κλεισμένοι εδώ μονάχοι
στο εντός μας υπερώο
του Γολγοθά ποθούμε
τον Σταυρωμένο αθώο.

Αναστημένος Κύριε
δίπλα μας να βαδίζεις
στους Εμμαούς του νου μας
μόνους μη μας αφήσεις.

Αναλαμβάνεται μαζί Σου
άφθαρτο, Κύριε, το φθαρτό
η παραστρατημένη φύση
τ' ανθρώπου βρίσκει Ουρανό!
Αναλαμβάνεται μαζί Σου
Κύριε ο χωματός Αδάμ
στις δωρές του Παρακλήτου
όλα τα όμορφα χωράν.

Κληρονομιά μας μένει
το χρέος της πορείας
βαρύ το «Πορευθέντες»
η τρέλα της θυσίας.

Εσύ τ' αναλαμβάνεις
και πάλι το φορτίο
οι αποχωρισμοί μας
δεν έχουνε αντίο!

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας του Ευαγγελισμού

Άγγελος Κυρίου
φέρνει τη χαρά
Σωτηρία θα 'ρθει από ψηλά
πως θα γίνει Μάνα
Σκάλα επουράνια
ουρανό και γη θα τα ενώσει
θα μας σώσει.

Ω, ω, ω, του Ευαγγελισμού το θαύμα
ω, ω, ω, σαν μια υπόσχεση και τάμα
Μήτερ του Θεού
δως μας Φως Χριστού
ω, ω, ω να γίνει στην ψυχή το θαύμα.

Κεχαριτωμένη στέκεσαι σκυμμένη
θέλημα Κυρίου να γενεί.
Κρίνο η ψυχή σου και στην προσευχή σου
να μιλήσεις για εμάς, Μητέρα
στον Πατέρα.

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας του Εσταυρωμένου

Κοιτώ μέσα στα πάθη Σου
Βλέπω τα λάθη της ζωής μου
Πώς τα σηκώνεις στο Σταυρό;
Το σκοτάδι του κόσμου
καταυγάζεις με φως

Κοιτώ τις αλυσίδες Σου
μου χάρισαν ελευθερία
Έλυσαν την παρακοή (μου)
Τον Αδάμ ανασταίνεις
σώζεις κάθε ψυχή.

Από Σένα έρχεται η σωτηρία της γης
Ξημερώνει...
Θέλω και εγώ να ακολουθήσω του ληστή την πορεία
για την Ουράνια Βασιλεία!

Μύρο απ' τον Τίμιο Σταυρό
Φως από τον τάφο Σου
Σβήνουνε το «εγώ» μου
Εσταυρωμένε μου Χριστέ
Η αγάπη Σου ζητά
να βρω τον εαυτό μου, να φτάσω στο Θεό μου

Κοιτώ μέσα στα πάθη σου...
Από Σένα....

Μύρο απ' τον Τίμιο Σταυρό

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας της Υπαπαντής

Μια ζωή,
σα λαμπάδα σβησμένη που προσμένει το Φως
σε μια στιγμή,
Υπαπαντή θα γνωρίσει για να ανάψει κι αυτός!
Δυο πουλιά,
δυο τρυγονάκια θα πάρει σα σημάδι ακριβό
μα τα φτερά
ο Συμεών θα φορέσει για να φτάσει Ουρανό!

Φως Χριστού
κι Υπαπαντή να γυρέψεις σαν σε Σαραντισμό
που αλλού
κι εσύ Θεό θα ανταμώσεις, μακριά απ' το Ναό!

Η Παναγιά,
σα μάνα να σε κρατάει μακριά απ' το κακό
για να μπορείς
- όχι μονάχα για σένα - να μιλάς στο Χριστό!

Φως Χριστού
κι Υπαπαντή να γυρέψεις σαν σε Σαραντισμό
που αλλού,
Θεό ξανά θα ανταμώσεις, μακριά απ' το Ναό!

Φως Χριστού σαν σε Σαραντισμό
κι Υπαπαντή μόνο κοντά στο Ναό
Φως Χριστού να ζεις από εδώ!

Για να ζεις Υπαπαντή κάθε μέρα
για ξεκίνα απ' αυτό...
... την Κυριακή
ας ξεκινάς την ημέρα πιο κοντά στο Θεό!

Φως Χριστού κι Υπαπαντή να γυρέψεις σαν σε Σαραντισμό
που αλλού, Θεό ξανά θα ανταμώσεις, μακριά απ' το Ναό!

Φως Χριστού σαν σε Σαραντισμό κι Υπαπαντή μόνο κοντά στο Ναό
Φως Χριστού να ζεις από εδώ!

Ύμνος της ομάδας της Εικόνας της Πεντηκοστής

Φως Χριστού πενήντα μέρες
πώς κρυμμένο μένει από δω
σαν άστρο μακρινό...
Κι όμως σαν φωτιά δοσμένο
κατεβαίνει από τον Ουρανό
να κάψει ό,τι παλιό!

Πεντηκοστή κι ας μην ξεχνώ
καλούπι δεν χωράει το Πνεύμα αυτό
ας έρθει όπως θέλει εδώ
αύρα δροσιάς... ή αέρας δυνατός.
Πλατάνι ας μείνω σταθερό
κι όχι σαν λεύκα να ξεριζωθώ
κλαδιά γερά να αντέχουν σαν φυσά!

Γλώσσες να μιλώ δεν ξέρω
μα ούτε θέλω έτσι να θαρρώ
πώς ξέρω το Θεό.
Ας μπορώ να καταφέρω
να καταλαβαίνω ό,τι ζω
πώς είναι απ' το Θεό!

Γενικός Ύμνος των 20 χρόνων στη Μακρυνίτσα «Είκοσι Καλοκαίρια Ουρανός»

Πέρασαν χρόνια και μεγάλωσα
μαζί με τα ψηλά σου δέντρα
κι έχω μια έγνοια
μην ασβέστης μόνο ήμουνα
κάτω στη ρίζα - ακόμη - και στην πέτρα.

Που «Κατασκήνωση» πάντα ήτανε
δύναμη, εντός μου, σα βενζίνη
κι όμως φοβάμαι
πως το μάτι εμένα κόλλησε
στο πόσα λίτρα, ακόμη, έχουν μείνει!

Είκοσι χρόνια «Άξιον»
να βρίσκω καταφύγι
ευλογημένο, η χρονιά
εδώ να καταλήγει...

Εδώ που μοιραστήκαμε
τα «είμαι» και τα «θέλω»
τα καλοκαίρια Ουρανός
εδώ να ανεβαίνω!

Για τόσα χρόνια πόσο μοιάζουνε
ο Ουρανός κι ο νους μου ο άδειος...
... επαναστάτες...
μια με σύννεφα παλεύουνε
και μια με πείσμα πάλι στο γαλάζιο!

Μήπως οι αντοχές μου στέγνωσαν
κι όλο διψάνε για Κερκίνη;
Ξέμεινα μόνος
ή οι μνήμες μου ξεθώριασαν
και το γαλάζιο γκρίζο πάει να γίνει;

Γενικός Ύμνος 30 χρόνων Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μίαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

